

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد گرامی من در آستانه ۳۰ سالگی هستم ولی همچنان سرگردانم که نقش من در این عالم چیست و خداوند متعال به چه منظور و برای انجام چه کاری مرا خلق کرده است. چندین راه متفاوت را طی کرده‌ام اما هنوز نمی‌دانم باید در چه مسیری متمرکز شوم تا بتوانم در مسیر بندگی خدا و خدمت به انقلاب اسلامی باشم. وقتی به شهادایی که در راه علم و دانش یا در حوزه دفاعی و نظامی جان خود را تقدیم کرده‌اند، می‌نگرم؛ عمیقا حسرت می‌خورم. به حال امثال شهید طهرانی‌مقدم‌ها یا شهیده مهسا طاهری بسیار غبطه می‌خورم. مگر جز این است که اگر خداوند طلبی را در انسان قرار می‌دهد حتما توان و استعدادش را هم می‌دهد؟ مگر جز اینست که خود رهنما می‌شود؟ چرا من نمی‌توانم مسیر درست را پیدا کنم و تشخیص دهم در کدام حوزه باید فعالیت کنم عرصه دانش یا عرصه فرهنگ؟ چگونه می‌توانم راه را بیابم؟ چگونه شهادای عزیز از ابتدا در مسیر منحصر به خودشان قرار می‌گرفتند و می‌دانستند باید چه بکنند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌که به لطف الهی در طلب هرچه بیشتر معنویت هستید را، لطف الهی بدانید و با نظر به سیرهٔ علماء مانند کتاب «کهکشان نیستی» و از آن مهم‌تر با مطالعهٔ کتاب «انسان ۲۵۰ ساله» که سیرهٔ اولیای معصوم هست؛ راه گشوده می‌شود. از تفسیر «المیزان» غفلت نشود. روش کار با تفسیر المیزان را در جزوهٔ «جایگاه تفسیر المیزان و روش استفاده از آن» که روی سایت هست دنبال فرمایید.

<https://lobolmizan.ir/leaflet/%D%A%D9%AF%D9%A5%DB%AC%D%A%>

B۲%D۸%A۷%D۹%۸۶ موفق باشد

لینک های مرتبط با پرسش